

Αριθμός Απόφασης

.....²⁴/2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ

[Διαδικασία εργατικών διαφορών]

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Παλαμίδα Μαρία, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε η Πρόεδρος Πρωτοδικών και από τη Γραμματέα Ευγενία Βαβαρούτα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 9 Ιουνίου 2011 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:

κατοίκου Λιβαδειάς, (οδός _____), ο οποίος στο ακροατήριο παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Βασίλειου Νικολετάκη (ΔΣ Αθηνών), τον οποίο νομιμοποίησε ο δικηγόρος Αχιλλέας Κοτσώνας (ΔΣ Λιβαδειάς).

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ του ΚΤΕΛ Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ ΕΠΕ» που εδρεύει στη Λιβαδειά (τέρμα οδού Χαιρώνειας) και νόμιμα

εκπροσωπείται, η οποία στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Θεόφιλο Κώτσιου (ΔΣ Λάρισας), τον οποίο νομιμοποίησε ο δικηγόρος Δημήτριος Μεργούπης (ΔΣ Λιβαδειάς).

ΤΟΥ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΝΤΟΣ: Του Εργατοϋπαλληλικού Κέντρου Λιβαδειάς, που εδρεύει στη Λιβαδειά και νόμιμα εκπροσωπείται από τον Πρόεδρό του Ιωάννη Σταθά, το οποίο στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Αχιλλέα Κοτσώνα (ΔΣ Λιβαδειάς).

Ο ενάγων ζήτησε να γίνει δεκτή η αγωγή του, που κατατέθηκε με αριθμό 9/2010, προσδιορίστηκε για την δικάσιμο της 14.10.2010 και μετά από αναβολή για την παραπάνω δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Το προσθέτως παρεμβαίνον ζήτησε να γίνει δεκτή η πρόσθετη υπέρ του ενάγοντος παρέμβαση που ασκήθηκε ενώπιον του ακροατηρίου προφορικά.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Στο άρθρο 23 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι: " Το Κράτος λαμβάνει τα προσήκοντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών με αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους μέσα στα όρια του

νόμου". Εξάλλου, με το άρθρο 14 του ν. 1264/1982 "Για τον εκδημοκρατισμό του συνδικαλιστικού κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων" (φ.79), που έχει τον τίτλο "προστασία και διευκολύνσεις συνδικαλιστικής δράσης" ορίζεται στην παράγραφο 10 ότι: "10. Η καταγγελία της σχέσης εργασίας των προσώπων, που προστατεύονται σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο αυτό, επιτρέπεται μόνον: α) Όταν κατά τη σύναψη της σύμβασης εργασίας με τον εργοδότη ο εργαζόμενος τον εξαπάτησε παρουσιάζοντας ψεύτικα πιστοποιητικά ή βιβλιάρια για να προσληφθεί ή να λάβει μεγαλύτερη αμοιβή. β) Όταν ο εργαζόμενος απεκάλυψε βιομηχανικά ή εμπορικά μυστική ή ζήτησε ή δέχτηκε αθέμιτα πλεονεκτήματα, κυρίως προμήθειες από τρίτους. γ) Όταν ο εργαζόμενος προκάλεσε σωματικές βλάβες ή εξύβρισε σοβαρά ή απείλησε τον εργοδότη ή τον εκπρόσωπό του. δ) Όταν ο εργαζόμενος δεν προσέρχεται επίμονα και αδικαιολόγητα αρνήθηκε να εκτελέσει την εργασία για την οποία έχει προσληφθεί. ε) Όταν ο εργαζόμενος δεν προσέρχεται αδικαιολόγητα στην εργασία του για περισσότερο από 7 μέρες διάστημα ή εξακολουθεί να συμμετέχει σε απεργία που κρίθηκε με δικαστική απόφαση μη νόμιμη ή καταχρηστική. Η συνδρομή κάποιου από τους παραπάνω σπουδαίους λόγους δεν απαλλάσσει τον εργοδότη από τις υποχρεώσεις που έχει σύμφωνα με τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα και της εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την καταγγελία της σχέσης εργασίας". Ενώ, στο επόμενο άρθρο 15 του ίδιου νόμου, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 25 του ν. 1545/1985 (φ. 91), ορίζεται, στην παράγρ. 1, ότι: "Για την ύπαρξη ενός από τους λόγους του άρθρου 14 παρ. 10 από την καταγγελία της εργασίας αποφασίζει κατά πλειοψηφία επιτροπή, της οποίας η απόφαση υπόκειται σε έφεση...". Με τις διατάξεις αυτές του ν. 1264/1982 προβλέπονται περιοριστικώς οι λόγοι οι οποίοι δικαιολογούν την

απόλυση των συνδικαλιστικών στελεχών με την καταγγελία της συμβάσεως εργασίας και καθιερώνεται ειδική διοικητική διαδικασία για τη διαπίστωση της συνδρομής των λόγων αυτών στη συγκεκριμένη περίπτωση. Θεσπίζεται δηλαδή ένα πλέγμα ουσιαστικών και διαδικαστικών κανόνων για την κατοχύρωση της προστασίας των συνδικαλιστικών στελεχών. Έχοντας το περιεχόμενο αυτό οι ανωτέρω διατάξεις, περιορίζουν μεν την ευχέρεια του εργοδότη να καταγγείλει τη σύμβαση εργασίας των στελεχών αυτών, βρίσκουν όμως έρεισμα στο άρθρο 23 παρ. 1 του Συντάγματος και με την έννοια αυτή δεν αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 87, 94, παρ. 3, 20 παρ. 1, 26 παρ. 3 και 8 παρ. 1 αυτού. Περαιτέρω, με το άρθρο 15 παρ. 1 και 2 του ν. 1264/1982, όπως οι διατάξεις αυτές αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 25 του ν. 1545/1985, ορίζεται ότι για την ύπαρξη ενός από τους λόγους του άρθρου 14 παρ. 10 αποφασίζει κατά πλειοψηφία επιτροπή της οποίας η απόφαση υπόκειται σε έφεση και η οποία αποτελείται: α) Από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών της περιφέρειας που παρέχει την εργασία του ο εργαζόμενος εφόσον στο Πρωτοδικείο υπηρετούν δύο τουλάχιστον Πρόεδροι ή άλλως από Πρωτοδίκη που ορίζεται από τον Πρόεδρο με τη σειρά του άρθρου 11 παρ. 3 εδάφ. β' του νόμου αυτού και για ένα χρόνο. β) Από έναν αντιπρόσωπο του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητηρίου της περιφέρειας και αν δεν λειτουργεί Επιμελητήριο του Εμπορικού Συλλόγου. Όταν εκδικάζεται υπόθεση που αφορά μισθωτό βιομηχανίας, ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων, όπου υπάρχει, αποδείχνει έναν εκπρόσωπό του που συμμετέχει στην Επιτροπή αντί του εκπροσώπου του Επιμελητηρίου. γ) Από έναν εκπρόσωπο των εργαζομένων που υποδείχνει η πιο αντιπροσωπευτική τρίτοβάθμια οργάνωση. 2. Η έφεση απευθύνεται σε δευτεροβάθμια επιτροπή που είναι και αυτή τριμελής και αποτελείται: α) Από τον αρχαιότερο Πρόεδρο Πρωτοδικών, αναπληρούμενο από άλλον Πρόεδρο σε περίπτωση απουσίας,

9

αλλά

ελλείψεως ή κωλύματος του και μόνο σε περίπτωση που δεν υπηρετεί άλλος Πρόεδρος, προεδρεύει ο αρχαιότερος Πρωτοδίκης, που δεν συμμετέσχε στην πρωτοβάθμια επιτροπή, όταν αυτή έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση. β) Από έναν αντιπρόσωπο του Εμποροβιομηχανικού Επιμελητητίου με τις πιο πάνω διακρίσεις, υποδεικνυόμενο όπως και στην παρ. 1 εδάφ. β' του άρθρου αυτού, (ΣΤΕ 293/1991, ΔΕΝ/1993, 773). Η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών είναι συλλογικό διοικητικό όργανο. Οι αποφάσεις της συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις και υπόκεινται, εφόσον καταστούν τελεσίδικες, σε ακυρωτικό έλεγχο. Η διαφορά σχετικά με τη νομιμότητα των αποφάσεων της Επιτροπής είναι ακυρωτική διαφορά και όχι διοικητική διαφορά ουσίας και συνεπώς οι αποφάσεις της προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣΤΕ. Λόγοι ακύρωσης είναι οι γενικοί λόγοι ακύρωσης των διοικητικών πράξεων, σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει το Συμβούλιο της Επικρατείας (ν.δ. 170/1973, π.δ. 18/1989). Επομένως, η απόφαση της Επιτροπής μπορεί να ακυρωθεί λόγω παράβασης νόμου, παράβασης ουσιώδους τύπου, αναρμοδιότητας και υπέρβασης εξουσίας. Πρόκειται για έλεγχο νομιμότητας. Η ουσιαστική ορθότητα της κρίσεως της επιτροπής δεν ελέγχεται. Η νομιμότητα των αποφάσεων της Επιτροπής μπορεί να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως και από τα πολιτικά δικαστήρια (άρθρο 2 ΚΠολΔ), κατά την εκδίκαση ιδιωτικής διαφοράς, όπως είναι η διαφορά για το κύρος της απόλυσης συνδικαλιστικού στελέχους. Εφόσον η απόφαση της Επιτροπής είναι νόμιμη, η κρίση της ως προς τη συνδρομή ενός από τους λόγους που κατ' εξαίρεση επιτρέπουν την απόλυση, δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια, τα οποία δεν μπορούν να εκφέρουν διαφορετική κρίση. Η δέσμευση βέβαια περιορίζεται μόνο στη συγκεκριμένη κρίση, η οποία και ανήκει αποκλειστικά στην Επιτροπή. Έτσι, όταν η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι συντρέχει λόγος

απόλυσης, η κρίση αυτή δεν εμποδίζει το πολιτικό δικαστήριο, στο οποίο έχει προσφύγει το συνδικαλιστικό στέλεχος αμφισβητώντας το κύρος της απόλυσής του, να ελέγξει άλλους λόγους ακυρότητας της απόλυσης, που προβάλλει το συνδικαλιστικό στέλεχος και οι οποίοι φυσικά δεν αποτελούν αντικείμενο ελέγχου της επιτροπής (π.χ. καταχρηστική άσκηση του δικαιώματος της καταγγελίας). Η κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 14 και 15 του ν. 1264/1982 απόλυση είναι άκυρη και επομένως επέρχονται όλες οι συνέπειες που συνδέονται με την ακυρότητα αυτή (μισθοί υπερημερίας, αξίωση για απασχόληση κ.λ.π.). Η τρίμηνη αποσβεστική προθεσμία του άρθρου 6 παρ.1 του ν. 3198/1955 ισχύει και εδώ, (βλ. Δημήτριος Ζερδελής, Το Δίκαιο της Καταγγελίας της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, 2^η έκδοση, 2002, παραγρ. 1551 έως 1554, 1558, σελ. 876, 877, 878, 881 με παραπομπές στη νομολογία).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή του, το καταψηφιστικό αίτημα της οποίας για την καταβολή χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ποσού 10.000 ευρώ και ενός μισθού υπερημερίας (του μηνός Οκτωβρίου 2010) ποσού 1394,17 ευρώ περιόρισε σε αναγνωριστικό, παραδεκτά με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του που καταχωρήθηκε στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά (άρθρα 223, 295 και 297 Κ.Πολ.Δ.), ο ενάγων εκθέτει ότι από τις 25.6.2007 τυγχάνει πρόεδρος του Σωματείου εργαζομένων στο ΚΤΕΛ Επαρχίας Λιβαδειάς, έχοντας προσληφθεί από την εναγόμενη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΛΙΒΑΔΕΙΑΣ του ΚΤΕΛ Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ ΕΠΕ» ως οδηγός στις 13.7.1994 με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου. Ότι παρείχε την εργασία του προσηκόντως στην εναγομένη μέχρι τις 20.1.2010, οπότε απολύθηκε, η δε απόλυση του ήταν παράτυπη, παράνομη, άκυρη και καταχρηστική, για τους

αναφερόμενους στο δικόγραφο λόγους, σε κάθε δε περίπτωση επειδή είναι προστατευόμενο συνδικαλιστικό στέλεχος. Ότι επιπλέον, με τον τρόπο που έγινε (η απόλυση) προσβλήθηκε η προσωπικότητά του. Με βάση αυτό το περιεχόμενο ζητεί, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, α) ν' αναγνωρισθεί η ακυρότητα της καταγγελίας της ατομικής σύμβασης εργασίας του, β) να υποχρεωθεί η εναγομένη να αποδέχεται τις νομίμως και προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες του, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές, καταδικαζομένης της εναγομένης σε περίπτωση που αρνηθεί να το πράξει να καταβάλει στον ενάγοντα χρηματική ποινή ποσού 300 ευρώ για κάθε ημέρα που αρνείται να συμμορφωθεί, γ) να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα για μισθό υπερημερίας του μηνός Οκτωβρίου το ποσό των 1.394,17 ευρώ αλλά και να υποχρεωθεί να του καταβάλει για την ίδια αιτία (μισθούς υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 21.1.2010 έως 30.9.2010), το συνολικό ποσό των 11.501,83 ευρώ, νομιμοτόκως από τότε που κάθε επιμέρους περιοδική παροχή (μισθός) κατέστη ληξιπρόθεσμη κι απαιτητή, δ) να αναγνωρισθεί ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα για χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης που του προκάλεσε η άδικη συμπεριφορά του το ποσό των 10.000 ευρώ, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής και ε) να καταδικαστεί στη δικαστική του δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και τα αιτήματα η αγωγή, η οποία έχει ασκηθεί εμπροθέσμως εντός της τριμήνου αποσβεστικής προθεσμίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ.1 του Ν. 3198/1995, όσον αφορά την αναγνώριση της ακυρότητας της καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας και την επιδίκαση αποδοχών υπερημερίας και για το καταψηφιστικό αντικείμενο της οποίας (όπως αυτό περιορίστηκε) δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου αφού η αξία του δεν υπερβαίνει την καθ' ύλη αρμοδιότητα του

Ειρηνοδικείου (βλ. άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ) παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρα 664 έως 676 ΚΠολΔ), (βλ. άρθρο 663 του ίδιου Κώδικα), και είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 174, 180, 281, 288, 341, 345, 346, 349, 350, 648, 656, 669, 914, 932 Α.Κ., 2 παρ. 1 και 22 παρ. 1 του Συντάγματος, 70, 62, 64 παρ. 2α, 68, 69 παρ.1 στ, 907, 908, 947, 176 του ΚΠολΔ, άρθρ. 5 παρ.3 του Ν. 3198/1955, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 παρ.4 του Ν. 2556/1997, άρθρ. 14 παρ.4 του Ν. 1264/1982. πλην του αιτήματος να κηρυχθεί η παρούσα προσωρινά εκτελεστή, κατά το μέρος που αφορά το αίτημα περί καταβολής της χρηματικής ικανοποίησης και του μισθού υπερημερίας του μηνός Οκτωβρίου μετά τον περιορισμό τους σε αναγνωριστικό, καθώς και όσον αφορά τα λοιπά αιτήματα, τα οποία ως διαπλαστικά, δεν κηρύσσονται προσωρινά εκτελεστά. Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, η αγωγή πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της.

Στην παρούσα υπόθεση το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Λιβαδειάς, ως δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση, μέλος της οποίας αποτελεί η πρωτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση του Σωματείου Εργαζομένων ΚΤΕΛ Επαρχίας Λιβαδειάς, Πρόεδρος του οποίου ήταν (κατά τον χρόνο της απόλυσής του) ο ενάγων, με προφορική δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά συνεδριάσεως του Δικαστηρίου αυτού, άσκησε πρόσθετη υπέρ του ενάγοντος παρέμβαση, καθόσον θίγεται και το δικό του συλλογικό συμφέρον από τις ενέργειες της εναγομένης. Η παρέμβαση αυτή ασκήθηκε νομότυπα (άρθρ. 669 περ.2, 666 παρ.1, 111 παρ.2 και 231 ΚΠολΔ), είναι νόμιμη (άρθρ. 80 επ. ΚΠολΔ) και διευρύνει τα υποκειμενικά όρια της διαδικασίας, χωρίς να εμπεριέχει ίδιο αίτημα

.....5.....ο φύλλο της υπ' αριθμ. 24 /2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λιβαδειάς (Ειδική Διαδικασία)

που πρέπει να δεχτεί ή απορρίψει το Δικαστήριο, (Κ. Μπέης, Πολ. Δικ, άρθρ. 82 παρ.11 και 111). Πρέπει συνεπώς να συνεκδικαστεί με την αγωγή, κατ' άρθρ. 31 παρ.1, 246 ΚΠολΔ.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάστηκαν στο ακροατήριο, οι οποίες περιέχονται στα πρακτικά της αποφάσεως και από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων προσελήφθη την 13.7.1994 από την εναγομένη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «Υπεραστικά Λεωφορεία Επαρχίας Λιβαδειάς του ΚΤΕΛ Ν. Βοιωτίας ΕΠΕ» προκειμένου να εργαστεί με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ως οδηγός λεωφορείου. Στις 25.6.2007 απέκτησε συνδικαλιστική ιδιότητα, αφού εκλέχθηκε Πρόεδρος του Σωματίου Εργαζομένων ΚΤΕΛ Επαρχίας Λιβαδειάς. Στις 20.1.2010 και αφού προηγουμένως το Πειθαρχικό Συμβούλιο της εναγομένης, με την με αριθμό 88/19.1.2010 απόφασή του, είχε κάνει θετική εισήγηση, η εναγομένη κατήγγειλε την σύμβαση εργασίας του ενάγοντος για την αποδιδόμενη σ' αυτόν παράβαση του άρθρου 6 παρ.3 του Γενικού Κανονισμού Προσωπικού ΚΤΕΛ ΑΕ και ΚΤΕΛ του Ν. 2963/2001 (ΠΔ 246/2006), με την οποία ορίζεται ότι «ψευδείς δηλώσεις ή απόκρυψη στοιχείων κατά την πρόσληψη οποτεδήποτε και αν διαπιστωθούν, αποτελούν ουσιαστικό παράπτωμα και λόγο καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας, χωρίς καταβολή αποζημιώσεως». Της καταγγελίας είχαν προηγηθεί οι με αριθμό 2/2008 και 1/2009 αποφάσεις της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας αντίστοιχα Επιτροπής Συνδικαλιστικών Στελεχών, με τις οποίες κρίθηκε τελεσίδικα ότι συντρέχει νόμιμος λόγος καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος, διότι, κατά την πρόσληψή του (13.7.1994) από την εναγομένη, προκειμένου να λάβει μεγαλύτερη αμοιβή, προσκόμισε την υπ' αριθμ. πρωτ. 583/10.7.1989 βεβαίωση προϋπηρεσίας της ανώνυμης

εταιρείας «ΜΕΛΕΩΝ ΕΛΛΑΣ ΑΕ», η οποία ήταν αναληθής κατά το περιεχόμενο, καθόσον κατά το εις αυτή βεβαιούμενο χρονικό διάστημα (1/5/1988 – 10/7/1989) αποδείχθηκε ότι εργάζονταν (ο ενάγων) στους Αικατερίνη Λέφα (25/5/1988 – 22/8/1988), στον Γεώργιο Κοροδήμο (1/9/1988 – 11/11/1988) και στο χιονοδρομικό κέντρο Παρνασσού (12/11/1988 – 31/3/1989). Η σύνθεση όμως της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής που εξέδωσε την με αριθμό 1/2009 απόφαση (διοικητική πράξη), δεν ήταν νόμιμη, σύμφωνα με όσα έχουν εκτεθεί στην προηγούμενη νομική σκέψη. Τούτο διότι, κατά παράβαση του άρθρου 15 παρ.1 και 2 του ν. 1264/1982, στη σύνθεση της επιτροπής μετείχε ως τακτικό μέλος εκ μέρους της εργοδοτικής πλευράς, ο κος ΛΟΥΚΑΣ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ως εκπρόσωπος του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών ενώ σ' αυτή τη θέση, για λογαριασμό της εργοδοτικής πλευράς, θα έπρεπε να μετέχει εκπρόσωπος του Επιμελητηρίου Βοιωτίας. Τούτο διότι, η υπόθεση που εκδικάστηκε ενώπιον της ως άνω Επιτροπής στις 19.12.2008, δεν αφορούσε μισθωτό βιομηχανίας αλλά μισθωτό εμπορικής εταιρείας (βλ. το υπ' αριθμ. 10527/30.9.2003 καταστατικό της εναγομένης από το οποίο προκύπτει ότι είναι ανώνυμη μεταφορική τουριστική και εμπορική εταιρεία με εμπορικό σκοπό). Με τα δεδομένα αυτά, είναι βάσιμος στην ουσία του ο σχετικός ισχυρισμός του ενάγοντος περί κακής σύνθεσης της Δευτεροβάθμιας Επιτροπής, η οποία (πλημμέλεια) επιφέρει την ακυρότητα της με αριθμό 1/2009 απόφασής της λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου, η οποία και πρέπει να απαγγελθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας, κατά την εκδίκαση της από 6.2.2010 και με αριθμό καταθέσεως 1113/8.2.2010 αίτησης ακύρωσης του ενάγοντος ενώπιόν του. Στα πλαίσια πάντως της παρούσας δίκης, ενόψει της ευχέρειας που έχει το δικάζον Δικαστήριο να ελέγξει παρεμπιπτόντως την νομιμότητα της απόφασης της Επιτροπής (άρθρο 2 ΚΠολΔ) και να προχωρήσει στον έλεγχο των λόγων

9

ακυρότητας της απόλυσης που προβάλλει το συνδικαλιστικό στέλεχος (κατά το μέτρο που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ελέγχου της Επιτροπής), μόνο στην περίπτωση που η απόφασή της δεν πάσχει από πλευράς νομιμότητας, το παρόν Δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει την παράβαση των διατάξεων του άρθρου 15 του ν. 1264/1982 και να απαγγείλει την ακυρότητα που επέρχεται εξ' αυτού του λόγου στην από 20.1.2010 καταγγελία της εργασιακής σχέσης του ενάγοντος. Η άκυρη για τους παραπάνω λόγους καταγγελία της εργασιακής σχέσης αορίστου χρόνου του ενάγοντος από την εναγομένη, περιήγαγε την εργοδότρια σε υπερημερία ως προς την αποδοχή των υπηρεσιών του εργαζόμενου και υποχρεώνει αυτή, μέχρις ότου άρει την υπερημερία της, να καταβάλει τις αποδοχές υπερημερίας στον απολυθέντα μισθωτό, ο οποίος δεν υποχρεούται σε πραγματική και προσήκουσα προσφορά των υπηρεσιών του, αφού στην καταγγελία της εργοδότριας εμπεριέχεται και η δήλωση βουλήσεώς της να μην αποδεχθεί στο μέλλον της υπηρεσίες του απολυθέντος. Είναι συνεπώς βάσιμη η αξίωση του ενάγοντος όπως: α) αναγνωρισθεί η ακυρότητα της γενόμενης καταγγελίας ως παράνομης, β) υποχρεωθεί η εναγομένη να αποδέχεται τις προσφερόμενες υπηρεσίες του από τις 20.1.2010 κι εφεξής, με τους ίδιους όρους όπως και πριν από την απόλυσή του, σύμφωνα με την εργασιακή σύμβαση και με τα τυπικά και ουσιαστικά του προσόντα, απειλώντας για κάθε παράβαση χρηματική ποινή ύψους 100 ευρώ για κάθε ημέρα που αρνείται να το πράξει, γ) υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα μισθούς υπερημερίας για το αιτούμενο χρονικό διάστημα από την απόλυσή του στις 20.1.2010 μέχρι και την 30.9.2010 (ημερομηνία που προηγείται της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής), δηλαδή για χρονικό διάστημα 8 μηνών και 10 ημερών, ποσού 1.394,17 ευρώ νόμιμος βασικός μισθός μετά των επιδομάτων ίσον 11.618,08 ευρώ ([8 μήνες χ 1.394,17 ευρώ ίσον 11.153,36 ευρώ] συν [10 ημέρες χ 1.394,17 ευρώ

ισόν 464,72 ευρώ]], πλην όμως θα επιδικασθεί μόνο το αιτηθέν ποσό των 11.501,83 ευρώ με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επόμενη της ημερομηνίας κατά την οποία ο κάθε μισθός κατέστη ληξιπρόθεσμος και απαιτητός μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, δηλαδή από την 1^η ημέρα κάθε επόμενου μήνα στον οποίο αυτός αναφέρεται και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Για την ίδια αιτία, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στον ενάγοντα ένα ακόμη μισθό υπερημερίας, εκείνον του μηνός Οκτωβρίου 2010, ποσού 1394,17 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επόμενη της ημερομηνίας κατά την οποία ο μισθός κατέστη ληξιπρόθεσμος και απαιτητός μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, δηλαδή από την 1^η ημέρα του επόμενου μήνα στον οποίο αυτός αναφέρεται και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Αναφορικά όμως με το αίτημα περί αναγνώρισης της υποχρέωσης της εναγομένης να καταβάλει στον ενάγοντα ποσό ύψους 10.000 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την άκυρη απόλυσή του, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο στην ουσία του. Τούτο διότι στην προκειμένη περίπτωση, ο λόγος της απαγγελίας της ακυρότητας είναι τυπικός και αφορά την νομιμότητα της σύνθεσης της Επιτροπής που είναι από το νόμο αρμόδια να εξετάσει το σπουδαίο του λόγου της καταγγελίας και δεν οφείλεται σε τυχόν καταχρηστική συμπεριφορά της εναγομένης προσβλητική για την προσωπικότητα του ενάγοντος. Με βάση τα όσα αποδείχθηκαν, η αγωγή πρέπει να γίνει κατά ένα μέρος δεκτή ως βάσιμη στην ουσία της, κατά τα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό. Ομοίως δεκτή ως βάσιμη στην ουσία της πρέπει να γίνει και η ασκηθείσα στο ακροατήριο πρόσθετη παρέμβαση αλλά δεν θα τεθεί διάταξη ως προς αυτήν στο διατακτικό. Η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή αναφορικά με το ποσό των 11.501,83 ευρώ, λόγω της φύσεως του επιδικασθέντος ποσού (μισθοί υπερημερίας) (άρθρ. 910 αρ. 4 ΚΠολΔ). Τέλος, η δικαστική

9

.....7ο φύλλο της υπ' αριθμ.
Πρωτοδικείου Λιβαδειάς (Ειδική Διαδικασία)

24/2011 απόφασης του Μονομελούς

δαπάνη του ενάγοντος θα επιβληθεί στην εναγομένη, κατά το μέρος που ηττάται στην παρούσα δίκη, σύμφωνα με το νόμιμο αίτημά του, (άρθρ. 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών

Συνεκδικάζει την αγωγή και την πρόσθετη παρέμβαση

Δέχεται κατά ένα μέρος την αγωγή

Αναγνωρίζει την ακυρότητα της από 20.1.2010 καταγγελία της συμβάσεως εργασίας του ενάγοντος

Υποχρεώνει την εναγομένη να αποδέχεται τις προσφερόμενες υπηρεσίες του ενάγοντος με τους ίδιους όρους όπως και πριν από την απόλυσή του, σύμφωνα με την εργασιακή σύμβαση και με τα τυπικά και ουσιαστικά του προσόντα, για το χρονικό διάστημα από την 20.1.2010 κι εφεξής.

Απειλεί σε βάρος της εναγομένης χρηματική ποινή ποσού εκατό (100) ευρώ για κάθε ημέρα που αρνείται να συμμορφωθεί στην ανωτέρω διάταξη της απόφασης

Αναγνωρίζει την υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των χιλίων τριακοσίων ενενήντα τεσσάρων ευρώ και δέκα επτά λεπτών (1.394,17) για τον μισθό του μηνός Οκτωβρίου 2010, με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της ημερομηνίας κατά την οποία ο μισθός κατέστη ληξιπρόθεσμος και απαιτητός, ήτοι από 1^η Νοεμβρίου 2010 και μέχρι την εξόφληση.

Υποχρεώνεται την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των έντεκα χιλιάδων πεντακοσίων ενός ευρώ και ογδόντα τριών λεπτών (11.501,83), με το νόμιμο τόκο από την επόμενη της ημερομηνίας κατά την οποία καθένας μισθός κατέστη ληξιπρόθεσμος και απαιτητός, ήτοι από την 1^η ημέρα κάθε επόμενου μήνα στον οποίο αυτός αναφέρεται και συγκεκριμένα το ποσό των 348,47 ευρώ από 1^η Φεβρουαρίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Μαρτίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Απριλίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Μαΐου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Ιουνίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Ιουλίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Αυγούστου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Σεπτεμβρίου 2010, το ποσό των 1.394,17 ευρώ από 1^η Οκτωβρίου 2010 και μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή κατά την αμέσως προηγούμενη καταψηφιστική της διάταξη

Επιβάλλει σε βάρος της εναγομένης, μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο ποσό των τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στην Λιβαδειά, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις ...12.10/2011.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Λίλα

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

